

DOM

Afsagt den 11. april 2019 af Østre Landsrets 23. afdeling
(landsdommerne Kåre Mønsted, Julie Skat Rørdam og Frantz Sigersted-Rasmussen (kst.)
med domsmænd).

23. afd. nr. S-3682-18:

Anklagemyndigheden mod

T

(cpr.nr. ...)

(advokat Ulrik Sjølin Pedersen, besk.)

Københavns Byrets dom af 10. december 2018 (SS 1-27758/2018) er anket af tiltalte med påstand om frifindelse i det ikke erkendte omfang og i øvrigt formildelse.

Anklagemyndigheden har påstået domfældelse efter anklageskriftet samt skærpe, herunder således at tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud for bestandig, subsidiært et kortere tidsrum.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af tiltalte.

De i byretten af vidnerne A, C og B afgivne forklaringer er dokumenteret i medfør af retsplejelovens § 923.

Tiltalte har supplerende forklaret blandt andet, at han tasken ikke lå på et badeværelse, men i skabet under den håndvask, der var i hans værelse. Han husker ikke nærmere om, hvordan han fandt geværet. Det er et år siden. Det var om morgenen. Han gik en tur og så den gule Nettopose og så, at der var et våben i posen. Han troede, at det var et hardballvåben som dem, han havde derhjemme. Posen lå under en almindelig busk. Der var blade på busken, for det var stadig sommer på det tidspunkt. Posen var ikke svær at få øje på. Han samlede posen op,

fordi han ville smide den i skraldespanden. Han kiggede ned i posen, da den var tung. Han samler tit skrald op især på kirkegården. Hans scooter stod ved hans arbejdsplads et par hundrede meter væk. Han havde haft en hård dag og ville derfor gå en tur på kirkegården. Han kørte hjem på scooteren. Det tog ca. 20 minutter. Han gjorde ingen stop på vejen undtagen ved lyskryds. Han opdagede, da han kom hjem, at det var et rigtigt våben. Han ville ikke ringe til politiet, da han ikke ville risikere at blive sigtet for det. Han talte heller ikke med sin kontaktperson om det. Han har haft våbnet i ca. et år og har ikke gjort forsøg på at komme af med det. Han har haft hardballvåben i mange år. Man bruger normalt hardballvåben på bane. Man må ikke have hardballvåben på bostedet. Bostedet har stadig hans fuldautomatiske hardballgevær i deres varetægt. Hardballgeværet er lavet af metal.

Personlige oplysninger

Forsvareren har dokumenteret "Job og uddannelsesplan for dømte" af 13. marts 2019.

Tiltalte har om sine personlige forhold supplerende forklaret blandt andet, at han har gået i skole i arresten. Han har stadig lejligheden på Han er ikke irakisk statsborger. Han er født i Danmark. Han taler ikke persisk og kan ikke begå sig i Iran. Han taler lidt irakisk, men skriver det ikke. Han har ikke haft tolk med til nogen afhøringer. De talte irakisk i hans barndomshjem, som var en lejlighed på Han kan kun kommunikere med sine forældre på irakisk. Da hans mor var i Danmark, arbejdede hun i en børnehave.

Hans far arbejder ikke. Han er opdraget med islam og er selv delvist religiøs.

Tiltalte har været fortsat frihedsberøvet under anken.

Retsgrundlaget

Ved lov nr. 469 af 14. maj 2018 indsattes i udlændingeloven som § 32, stk. 5, 3. pkt.:

"Indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter SSS 22-24 kan meddeles af konere varighed, hvis et indrejseforbud af den varighed, der er nævnt i stk. 2 og 3, vil indebære, at udvisning med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser."

Af de specielle bemærkninger til § 1, nr. 5, i lovforslaget (lovforslag nr. 156 af 28. februar 2018) fremgår:

”Det følger af det foreslåede 3. pkt., til udlændingelovens § 32, stk. 5, at der fremover i forbindelse med udvisning ved dom efter udlændingelovens §§ 22-24 kan meddeles indrejseforbud af kortere varighed, hvis et indrejseforbud meddelt af den varighed, der følger af de gældende regler i § 32, stk. 2 og 3, betyder, at udvisning vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Med forslaget vil der således kunne meddeles indrejseforbud af kortere varighed end fastsat i § 32, stk. 2 og 3, hvis det betyder, at der dermed kan ske udvisning i en sag, hvor dette ellers med sikkerhed ville være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Hvis et indrejseforbud af kortere varighed vil betyde, at der kan ske udvisning, hvor dette ellers med sikkerhed er i strid med Danmarks internationale forpligtelser, vil varigheden af indrejseforbuddet i alle tilfælde skulle afkortes, så der i videst muligt omfang udvises, når dette ikke med sikkerhed er i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Det helt klare udgangspunkt vil fortsat være, at indrejseforbuddets varighed fastsættes automatisk på baggrund af den idømte frihedsstraf. Det er således alene i tilfælde, hvor varigheden af et indrejseforbud vil have selvstændig og afgørende betydning for, om udvisning vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, at der kan meddeles indrejseforbud af kortere varighed. Det forudsættes således, at denne nye mulighed kun anvendes i de tilfælde, hvor et indrejseforbud meddelt af den i § 32, stk. 2 og 3 nævnte varighed, er af afgørende betydning for, om udvisning vil være i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser.

Med lovforslaget vil domstolene af egen drift skulle påse, om et indrejseforbud meddelt med en varighed, som der er mulighed for efter de gældende regler, medfører, at udvisning med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, og om dette kan imødegås ved at meddele et indrejseforbud af en kortere varighed.”

Landsrettens begrundelse og resultat

Skyldsspørgsmålet

5 voterende udtaler:

Tiltalte har heller ikke for landsretten givet en sammenhængende, troværdig forklaring på, hvordan han kom i besiddelse af våbnet. Tiltalte boede på det pågældende tidspunkt på et bosted for udsatte unge fra 17 år, beliggende i ... på Nørrebro. Tiltalte opbevarede våbnet, et oversavet jagtgevær, og tilhørende ammunition, frit tilgængeligt i en taske under håndvasken i sit værelse. Henset hertil og af de i øvrigt af byretten anførte grunde tiltræder disse voterende, at tiltaltes besiddelse af våbnet har indebåret en nærliggende risiko for, at våbnet ville blive anvendt til fare for andre, og at forholdet er henført under straffelovens 192 a. Disse voterende stemmer derfor for at finde tiltalte skyldig som anført i byrettens dom.

1 voterende udtaler:

Jeg finder ikke at kunne tilsidesætte tiltaltes forklaring og finder ikke, at tiltaltes besiddelse af våbnet har indebåret en nærliggende risiko for, at våbnet ville blive anvendt til fare for andre. Jeg stemmer derfor for at henføre forholdet under våbenloven som erkendt af tiltalte.

Der gives dom efter stemmeflertallet, jf. retsplejelovens 216, stk. 1 .

Strafudmåling

Straffen, der fastsættes efter de bestemmelser, der er anført i byrettens dom, bortset fra stk. 3, i straffelovens § 192 a, findes passende udmålt.

Udvisning

Tiltalte er idømt fængsel i 2 år og 3 måneder for besiddelse af et skydevåben med tilhørende ammunition. Han er 18 år og statsborger i Irak. Han er født i Danmark og fik den 14. oktober 2000 opholdstilladelse frem til sin 18-års fødselsdag. Han har indgivet ansøgning om permanent opholdstilladelse, der efter det oplyste er under behandling. Tiltalte har således haft lovligt ophold i Danmark i ca. 18 og 3 måneder. Det følger som anført af byretten af udlændingelovens 22, nr. 3 og 8, jf. 26, stk. 2, at tiltalte skal udvises, med mindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, herunder artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK).

Som anført af byretten beror det navnlig på en proportionalitetsvurdering, hvorvidt en udvisning af en herboende udlænding er forenelig med denne bestemmelse. I tilfælde som det foreliggende, hvor tiltalte er en ung mand, der endnu ikke har etableret sin egen familie, skal der lægges vægt på karakteren og alvoren af den tidligere og nu begåede kriminalitet, hvor længe den pågældende har været i opholdslandet, samt styrken af de familiemæssige, sociale og kulturelle bånd til opholdslandet og til statsborgerskabslandet, jf. bl.a.

Menneskerettighedsdomstolens dom af 23. juni 2008 i sag 1638/03, Maslov mod Østrig.

Også længden af det med udvisningen forbundne indrejseforbud indgår i

proportionalitetsvurderingen, jf. bl.a. dom af 17. april 2003, Yilmaz mod Tyskland, og dom af 27. oktober 2005, Keles mod Tyskland. En person, der taler statsborgerskabslandets sprog, kan ikke siges at være uden nogen form for tilknytning til statsborgerskabslandet, jf. dom af 1. juni 2017 i sag 30441/09, Külekci mod Østrig, og UfR 2017.1762H.

Efter det af byretten anførte om tiltaltes familiemæssige, sociale og kulturelle bånd, tiltræder landsretten, at tiltaltes tilknytning til Danmark er langt stærkere end hans tilknytning til Irak. Henset til tiltaltes forklaring om, at han taler lidt irakisk, at der taltes irakisk i hans barndomshjem, og at han kun kan kommunikere med sine forældre på irakisk, lægger

landsretten til grund, at han ikke vil være helt uden forudsætninger for at etablere en tilværelse i Irak, hvis han udvises.

4 voterende udtaler herefter:

Tiltalte er idømt en langvarig fængselsstraf for besiddelse af skydevåben under særligt skærpende omstændigheder. Efter udlændingelovens § 32, stk. 2, nr. 5, skal udvisning, når der idømmes en straf på mere end to års fængsel ske for bestandig. Efter arten og grovheden af den pådømte kriminalitet finder disse voterende efter en samlet vurdering, at de hensyn, der taler for udvisning af tiltalte, er så tungtvejende, at de har større vægt end de hensyn, som taler imod på baggrund af hans stærke tilknytning til Danmark og svage tilknytning til Irak, samt hans unge alder og det forhold, at han er ustraffet. Disse voterende finder imidlertid, at udvisning for bestandig henset til de sidstnævnte momenter vil udgøre et uproportionalt indgreb over for tiltalte i strid med EMRK artikel 8. Det følger herefter af udlændingelovens § 32, stk. 5, 3. pkt., at indrejseforbuddet kan fastsættes med kortere varighed. Det er i forarbejderne til bestemmelsen forudsat, at varigheden af indrejseforbuddet afkortes, så der i videst muligt omfang udvises, når dette ikke med sikkerhed er i strid med Danmarks internationale forpligtelser. På denne baggrund stemmer disse voterende for, at tiltalte udvises med indrejseforbud i 12 år.

2 voterende udtaler herefter:

Af de grunde, der er anført af byretten, tiltræder vi, at udvisning med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, og at tiltalte derfor ikke udvises, men tildeles en advarsel, jf. udlændingelovens § 24 b.

Der gives dom efter stemmeflertallet, jf. retsplejelovens 216, stk. 1.

Konklusion

Landsretten stadfæster herefter dommen med den ændring, at tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud i 12 år. Indrejseforbuddet har efter udlændingelovens § 32, stk. 1, 3. pkt., gyldighed fra tidspunktet for udrejsen eller udsendelsen.

Thi kendes for ret :

Byrettens dom i sagen mod T stadfæstes med den ændring, at tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud i 12 år, der regnes fra udrejsen eller udsendelsen.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten, dog skal statskassen endeligt bære 2.580 kr. + moms af salæret til forsvareren.